

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26CoE/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714210919
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Sláviková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714210919.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Slávikovej a sudkýň Mgr. Magdalény Želinskej a JUDr. Viery Zolákovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advocate s.r.o., advokátskou kanceláriou, Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému A. R., bytom S., K. XXXX/XX, o vymoženie 918,12 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 12. marca 2015 č. k. 15Er/591/2014-10, takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že vo veci mal byť exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 29.11.2007, sp. zn. SR 9107/07, pričom právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere z 20.03.2007 a rozhodcovský súd založil svoju právomoc na rozhodcovskej doložke v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Súd prvej inštancie podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku preskúmal exekučný titul z pohľadu, či je na jeho základe možné exekúciu vykonať. Predmetnú úverovú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú vzhľadom na postavenie zmluvných strán v pozícii podnikateľ - fyzická osoba. Súd tiež posúdil rozhodcovskú doložku vo všeobecných podmienkach a dospel k záveru, že vzhľadom na ich formu spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ich obsah, nakoľko boli pripravené vopred, nebola dojednaná individuálne, spotrebiteľ tak nemal možnosť ovplyvniť výber orgánu, ktorý bude riešiť spor, teda znemožnila spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. S poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z. uzavrel, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, a preto rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať daný spor, preto jeho rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Svoj názor podporil aj poukázaním na rozhodnutia Súdneho dvora (ES) C-240/98 až 244/98, C-40/08.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav.

3. Je toho názoru, že exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2. Ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. Súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie. Obmedzuje sa len na výrok rozhodcovského

rozsudku. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu čo je v rozpore s dobrými mravmi však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Táto požiadavka materiálnej stránky exekučného titulu vyplýva zo samotnej povahy exekučného konania, kde konajúci súd nemá možnosť inak ako z exekučného titulu sa oboznámiť s priebehom rozhodcovského konania. Uvedená požiadavka znamená, že v rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov. Nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia veci. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov. V ďalšej časti napadol záver súdu prvej inštancie, že zmluvné strany neuzavreli žiadnu rozhodcovskú zmluvu/doložku. Súčasne dodal, že oprávnený a povinný uzatvorili samostatnú rozhodcovskú zmluvu na samostatnej listine, pričom strana podávajúca žalobu mohla rozhodnúť, na ktorom orgáne žalobu podá. Teda spotrebiteľovi nebola rozhodcovskou zmluvou znemožnená voľba dosiahnutia rozhodovania sporu štátnym súdom, spotrebiteľ mal možnosť sa rozhodnúť, kde uplatní svoje práva.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súc viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 C.s.p. a odvolacími dôvodmi podľa § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a už len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza a dopĺňa.

6. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci mala zásadný význam skutočnosť, že rozhodcovská doložka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré tvorili súčasť zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 20.3.2007, na ktorej založil svoju právomoc rozhodcovský súd konajúci vo veci, nebola platne uzavretá. Rozhodcovský súd založil svoju právomoc na základe ustanovenia rozhodcovskej doložky, podľa ktorého spor prejedná, ak žalujúca strana podá na tomto súde žalobu.

7. S účinnosťou od 1. januára 2008 bolo do Občianskeho zákonníka zapracované ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r), ktoré špecifickým spôsobom prevzalo zásadu upravenú v Prilohe k článku 3 ods. 3 bod 1, písm. q) Smernice Rady 93/13/EHS, ktorá označila za nekalú podmienku takú, ktorej zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo bránenie v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou.

8. Odvolací súd sa naďalej pridrižiava spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.9.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31. 12. 2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008“.

9. Občiansky zákonník takúto neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ustanovení § 53 ods. 5 so sankciou neplatnosti. Keďže ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka nie je uvedené medzi prípadmi relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka), ide o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti. Ak teda dojednanie ukladá spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom, je pre jeho neprijateľnosť neplatné.

10. Súd prvej inštancie preto v súlade so zákonom zamietol žiadosť súdneho exekútora.

11. Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial: „Podmienka, ktorá deleguje právomoci vzhľadom na všetky vyvstávajúce spory na súd v územnej jurisdikcii, kde má predajca alebo dodávateľ svoje hlavné obchodné sídlo, zaväzuje spotrebiteľa podrobiť sa výhradne jurisdikcii súdu, ktorý môže byť ďaleko od miesta jeho trvalého bydliska. To mu sťažuje predložiť obhajovací spis súdu. V prípade sporov s obmedzenými finančnými čiastkami by náklady spojené s obhajovacím spisom spotrebiteľa mohli byť prekážkou a spôsobiť mu právnu nápravu alebo ochranu. Takáto podmienka preto spadá do kategórie podmienok, ktoré majú cieľ alebo účinok vylúčiť alebo zabrániť právu spotrebiteľa začať právne konanie - kategória z pododstavca (q) odstavca 1 Prílohy ku Smernici. Na druhej strane táto podmienka uľahčuje predajcovi alebo dodávateľovi pripraviť sa na proces a robí mu to menej obtiažnym. Keď je neprerokovaná jurisdikčná klauzula zahrnutá v takej zmluve v zmysle Smernice a deleguje právomoc na súd v územnej jurisdikcii, kde má predajca alebo dodávateľ svoje obchodné sídlo, považuje sa za necestnú v zmysle Cl. 3 Smernice, pokiaľ spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa.“).

12. Aj odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie poukazuje na neprijateľnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu geografickej vzdialenosti rozhodcovského súdu v Bratislave (pri zistenom bydlisku spotrebiteľa v Poprade) v zmysle judikatúry súdneho dvora, neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len z tohto dôvodu bola v tejto veci rozhodcovská doložka neplatnou.

13. Navyše podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

14. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

15. Podľa § 4 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

16. Tzv. rozhodcovská doložka vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, že spory medzi účastníkmi budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom, predpokladá uzavretie písomnej dohody a nepostačuje len odkaz na všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Ak teda rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, potom je neplatná, čo malo za následok, že nebola daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať tento spor. Ak tak rozhodcovský súd urobil, ide o rozhodnutie, ktoré nemôže byť exekučným titulom, pretože na vydanie takéhoto rozhodnutia ho strany sporu nezmocnili.

17. Právne dôsledky nedodržania písomnej formy rozhodcovskej zmluvy obdobným spôsobom riešil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 2Cdo 245/2010 zo dňa 30. novembra 2011, ako aj v uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. októbra 2011. Podľa tohto uznesenia „pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť

súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“ ... „Ak v preskúmvanej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd

a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná“.

18. Na základe zistených skutočností pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 C.s.p. pri zastavení exekučného konania (§ 44 ods. 4 Exekučného poriadku).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).